

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/43/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203029
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714203029.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobcu B. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. I. XXXX/XX, XXX XX N., občianky SR, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, zastúpenému Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL s.r.o. so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, o zaplatenie 956,03 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v plnom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobkyňa B. Č. je **p o v i n n á** nahradiť žalovanému Home Credit Slovakia, a.s. Piešťany trovy konania vo výške 404,53 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou podanou prostredníctvom svojho právneho zástupcu zo dňa 6.3.2014 žiadala zaviazať žalovaného na zaplatenie 1.553,54 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru zo dňa 6.8.2002, na základe ktorej došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyňi zo strany žalovaného súhrne vo výške 5.210,57 Eur.

Právny zástupca žalobkyne poukázal na ustanovenia § 39, § 41, § 52 ods.1, § 53 ods.2 a ods.3 a § 54 ods.1 a ods.2 Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na ustanovenie § 4 ods.2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, podľa ktorého Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného pre absenciu podstatnej obligatórnej náležitosti v úverovej zmluve, mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 5.210,57 Eur, bez úrokov a poplatkov. Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) uhradila na jeho účet sumu podľa zmluvy o výške 6.764,11 Eur, to znamená o 1.553,54 Eur viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 1.553,54 Eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Právny zástupca žalobkyne poukázal na ustanovenie § 451 ods.1 a 2 a § 456 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 11C/43/2014-21 zo dňa 4.4.2014 na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil konanie v časti zaplatenej sumy 597,51 Eur a v časti 8,50% úroku z omeškania ročne zo sumy 597,51 Eur od 4.3.2014 do zaplatenia.

Právny zástupca žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 30.4.2014 uviedol, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 9C/181/2013 zo dňa 20.11.2013 rozhodol tak, že návrh navrhovateľa (v tomto konaní odporcu) proti odporcovi (v tomto konaní navrhovateľovi) na zaplatenie dlžnej sumy z úverovej zmluvy č. 5207027625 zamietal z dôvodu, že predmetná úverová zmluva neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorej neuvedenie zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. K podaniu odvolania voči predmetnému rozsudku nedošlo. Podľa právneho zástupcu žalovaného to však nič nemení na skutočnosti, že viaceré odvolacie súdy už uznali, že pri revolvingovom úvere nie je priamo a vopred možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), ako aj ďalšie údaje závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN boli potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp.zn. 6Co 95/2010, kde bolo jednoznačne stanovené, že ...“keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru a RPMN nie je dobre možné stanoviť, nebolo možné stotožniť sa s prvostupňovým súdom, že pre neuvedenie RPMN je úver podľa § 4 zákona bez úrokov a bez poplatkov. Napriek vyššie uvedenému žalobkyňa zrejme na základe vyššie špecifikovaného rozsudku vyzvala žalovaného podaním zo dňa 25.2.2014 nazvaným „výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu“ na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.553,54 Eur. Rozdiel medzi tým, čo žalobkyňa žalovanému zaplatila na základe predmetnej úverovej zmluvy a poskytnutým úverom).

Na základe predmetnej výzvy na vrátenie plnenia (napriek tomu, že predmetný úver nemal byť považovaný za úver bez úrokov a bez poplatkov, ako vyplýva z vyššie uvedeného) zaslal žalovaný žalobkyňu sumu 597,51 Eur zodpovedajúcej súčtu nasledovných platieb žalobkyne:

- 22.3.2010 suma 66,39 Eur,
- 28.5.2010 suma 265,56 Eur,
- 11.6.2010 suma 66,39 Eur,
- 7.7.2010 suma 66,39 Eur,
- 12.8.2010 suma 66,39 Eur,
- 14.9.2010 suma 66,39 Eur.

Žalovaný voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniesol námietku premlčania, keďže ohľadom ostatnej časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (platby žalobkyne pred 22.3.2010) uplynula premlčacia doba, pričom žalovaný dokonca vychádzal vzhľadom na typ zmluvy upravenej v Obchodnom zákonníku zo štvorročnej premlčacej doby, a to napriek tomu, že niektoré súdy sa vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu prikláňajú k aplikácii dĺžky premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka, ktorá by však bola v tomto prípade pre žalobkyňu nepriaznivejšia.

Právny zástupca žalobkyne vo svojom vyjadrení zo dňa 16.6.2014 uviedol, že v prejednávanej spore ide v celom rozsahu o občiansko-právnu zmluvu. Preto sa na tento inštitút premlčania aplikuje ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka. Vo vyjadrení uviedol presné znenie § 107 ods.1 a ods.2 Občianskeho zákonníka. Z uvedených ustanovení vyplýva, že subjektívna premlčacia doba je 2-ročná a objektívna premlčacia doba je 3-ročná. V prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie nedbanlivostné alebo úmyselné. V prejednávanej spore ide podľa názoru žalobcu o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, čo odôvodňuje žalobca nasledovne. Právny zástupca žalobkyne ďalej poukázal na predložený výpis z obchodného registra žalovaného, na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/89/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5C/98/2010 a na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/115/2012.

V závere svojho vyjadrenia uviedol, že k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia nedošlo z toho dôvodu, že žalovaný, ako to vyplýva z výpisu z Obchodného registra, v rámci povoleného predmetu činnosti už dlhú dobu poskytuje úvery z vlastných zdrojov a vzhľadom na túto skutočnosť je žalovaný povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Žalovaný vak napriek tomu pri výkone svojej podnikateľskej činnosti využíva pochybné praktiky ako napr. zmluvy plné neprijateľných obchodných podmienok, ktorých snahou je obchádzanie zákona a získanie čo najväčšieho finančného prospechu od ľudí s najnižšími príjmami, o čom svedčí nespočetné množstvo

sporov, v ktorých je žalovaný účastníkom. Vzhľadom na uvedené a vychádzajúc z praxe a rozhodovacej činnosti súdov je dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov nevyhnutné hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Podľa jeho vysloveného názoru ide o jasný úmysel bezdôvodne sa obohatiť. Preto je zrejme, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčané.

Právny zástupca žalovaného sa k veci vyjadril písomným vyjadrením zo dňa 18.6.2014. Vo vyjadrení uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/89/2011 nie je možné aplikovať na danú vec, lebo ide o úplne odlišnú vec. Poukázal na to, že v prípade revolvingového úveru, ktorý je poskytovaný na uspokojovanie priebežných finančných potrieb klienta a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany navrhovateľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, pričom úverovú kartu je potrebné pred jej použitím aktivovať a o ktorý revolvingový úver ide v danej veci, nie je možné jednoznačne určiť RPMN, nakoľko úver sa v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Uvedenú výnimku z povinnosti uvádzať údaj o RPMN v zmluve o revolvingovom úvere potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku zo dňa 27.1.2011 sp.zn. 6Co/95/2010, v ktorom konštatoval, že RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami. Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Zákon o spotrebiteľských úveroch (Zákon č. 258/2001 Z.z.) preto aj výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN v zmysle ustanovenia § 3 ods.6 uvedeného zákona.

Vo vyjadrení na záver uviedol, že žalovaný neuviedol RPMN v zmluve o revolvingovom úvere, lebo RPMN nevedel a nemohol vedieť určiť. Výnimku z povinnosti uvádzať RPMN v zmluvách o revolvingových úveroch potvrdzuje aj napríklad vyššie špecifikovaný rozsudok Krajského súdu Prešov a navyše aj samotný Zákon o spotrebiteľských úveroch v citovanom ustanovení § 3 ods.6. Neuvedenie RPMN žalovaným v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na uvedené nemožno teda v žiadnom prípade považovať za konanie žalovaného zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, a teda o úmysel obohatiť sa v tomto prípade určiť nejde. Aj preto aplikácia 10 ročnej premlčacej doby v tomto prípade neprichádza do úvahy.

Právny zástupca žalovaného vo vyjadrení zo dňa 25.7.2014 uviedol, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je v zmysle ustanovenia § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, t.j. takým druhom obchodného záväzkového vzťahu, ktorý sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov, teda bez ohľadu na to, či ide o podnikateľov a bez ohľadu na to, či účastníci konajú v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah medzi účastníkmi konania sa preto riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník obsahuje komplexnú právnu úpravu premlčania, preto nie je dôvod, prečo by sa na prejednávajúcu vec mali vzťahovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. V tomto prípade nemôže byť na inštitút premlčania aplikovaný Občiansky zákonník ani s ohľadom na ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Právny zástupca žalovaného poukázal na to, že otázka premlčania má byť v danom prípade posudzovaná v režime Obchodného zákonníka s primeranou aplikáciou ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Uvedené bolo potvrdené aj uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.3.2013 sp.zn. 6MCdo/4/2012, podľa ktorého hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade Zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Následne aj na otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku bolo treba aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Aj preto Krajský súd záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným včítane otázky premlčania, posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, čím aplikoval na vec nesprávny právny predpis.

Poukázal na ustanovenie § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky. Pri takomto právnom posúdení nároku je nutné dôjsť k záveru, že návrh navrhovateľa na začatie konania bol podaný na súd prvého stupňa po uplynutí premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Na aplikáciu Občianskeho zákonníka v prípade premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia absentuje základná podmienka požadovaná ustanovením § 1 ods.2 Obchodného zákonníka, t.j. že túto otázku (dĺžku premlčacej doby) nemožno riešiť podľa Obchodného zákonníka. Dĺžku premlčacej doby pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia však možno riešiť, a to aj vzhľadom na komplexnosť právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku podľa § 397 Obchodného zákonníka. Preto netreba použiť úpravu § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska teoretického, ako aj z hľadiska výkladového a právnoaplikačného treba akceptovať, že ak ide o vzťah, ktorý sa riadi Obchodným zákonníkom, aplikujú sa na vydanie bezdôvodného obohatenia ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní. (§ 389 - 401). To znamená, že aj toto právo sa premlčuje v štvorročnej premlčacej lehote a začiatok plynutia premlčacej doby sa riadi ustanovením § 391, pokiaľ Obchodný zákonník neustanovuje niečo iné.

Premlčanie a bezdôvodné obohatenie sú dva samostatné inštitúty a na tomto základe treba posudzovať aj ich právnu úpravu v oboch zákonníkoch a s tým pristupovať aj k výkladu a aplikácii Občianskeho zákonníka na obchodné vzťahy. To znamená, osobitne treba pristupovať k právnej úprave bezdôvodného obohatenia obsiahnutej v Občianskom zákonníku, ktorá sa bude aplikovať aj na obchodné vzťahy, a osobitne k právnej úprave inštitútu premlčania, ktorý ako celok pre obchodné vzťahy upravuje Obchodný zákonník, a bude sa aplikovať aj na premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia aj napriek tomu, že Obchodný zákonník neustanovuje osobitnú premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Aplikácia § 107 Občianskeho zákonníka tu preto nemá miesto. Aplikáciu ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka na obchodné vzťahy nemožno podporiť ani ustanovením § 379 Obchodného zákonníka. Z teoretického hľadiska, ako aj z výkladového a právnoaplikačného hľadiska treba akceptovať, že ak ide o vzťah, ktorý sa spravuje Obchodným zákonníkom, na vydanie bezdôvodného obohatenia sa aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní (§ 389 až 401). To znamená, že aj toto právo sa premlčuje v 4-ročnej premlčacej lehote a začiatok plynutia premlčacej doby sa spravuje ustanovením § 391 Obchodného zákonníka, pokiaľ Obchodný zákonník neustanovuje niečo iné.

Na pojednávanie sa nedostavili právni zástupcovia účastníkov konania, ktorí svoju neúčasť písomne ospravedlnili a žiadali vo veci rozhodnúť vo svojej neprítomnosti.

Preto súd vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový vzťah na základe úverovej zmluvy o poskytovaní revolvingového úveru a vydaní platobnej karty YES č. zmluvy 5207027625.

Právny zástupca žalobkyne vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.553,54 Eur žalobkyňi najneskôr do 3.3.2014 výzvou zo dňa 25.2.2014.

Z predloženého splátkového kalendára a prehľadu uskutočnených úhrad vyplýva, že žalovaná suma predstavuje splátky uskutočnené žalobkyňou najneskôr 31.12.2009. Žaloba bola podaná 6.3.2014.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Obchodný zákonník neustanovuje inú premlčaciu dobu pri nárokoch vyplývajúcich z bezdôvodného obohatenia.

Takto uskutočneným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi účastníkmi konania bola dňa 6.8.2002 uzavretá úverová zmluva č. 5207027625. Na základe úverovej zmluvy a podľa predloženého prehľadu výberov a splátok žalobkyňa vyčerpala úver v celkovej výške 5.210,57 Eur, pričom žalovanému splatila celkove sumu 6.764,11 Eur. Rozdiel je 1.553,54 Eur.

Po čiastočnom zastavení konania uznesením č.k. 11C/43/2014-21 zo dňa 4.4.2014 zostala predmetom sporu suma 956,03 Eur s 8,50% úrokmi z omeškania ročne od 4.3.2014 do zaplatenia.

Podľa názoru súdu rozdiel medzi poskytnutým úverom a splátkami úveru je bezdôvodným obohatením, lebo úver je bezúročný a bezpoplatkový. Úverový vzťah v tomto prípade je absolútnym obchodnom v zmysle ustanovenia § 261 ods.3 písm. b) Obchodného zákonníka. Preto aj keď bezdôvodné obohatenie je upravené len v Občianskom zákonníku, a nie je upravené v Obchodnom zákonníku, premlčacia doba - zákonná úprava premlčacej doby je riadne upravená v Obchodnom zákonníku. Preto nie je daný dôvod použiť na absolútny obchod, ktorým úverový vzťah je, ustanovenie § 107 ods.1 a § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka pre posúdenie plynutia premlčacej doby. V tomto prípade došlo k premlčaniu v zmysle ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka v 4-ročnej premlčacej dobe. Od uskutočnenia poslednej úhrady dňa 31.12.2009 do podania žaloby dňa 6.3.2014 uplynul čas dlhší ako 4 roky, takisto dlhší čas ako 4 roky uplynul aj od uskutočnenia iných splátok splatených ešte pred 31.12.2009.

Preto súd podanú žalobu v plnom rozsahu zamietol.

Žalovaný mal v konaní plný úspech. Preto mu podľa § 142 ods.1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré žalovanému vznikli trovami právneho zastúpenia, lebo žalovaný bol v konaní zastúpený advokátom. Trovy právneho zastúpenia predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie žaloby) po 51,45 Eur, odmenu za 1/4 úkonu, keď dňa 19.6.2014 bolo pojednávanie odročené bez meritórneho prejednanja veci, čo je 12,86 Eur, 3 x režijný paušál po 8,04 Eur je 24,12 Eur. Táto odmena vo výške 139,88 Eur po jej zvýšení o daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) predstavuje sumu 167,86 Eur. Žalovanému vzniklo právo aj na zaplatenie cestovnej náhrady, a to za cestu uskutočnenú právnym zástupcom žalovaného z Bratislavy do Zvolena a späť dňa 19.6.2014 na pojednávanie, keď bolo najazdených 410 kilometrov, čo pri základnej sadzbe 0,183 Eura za kilometer predstavuje sumu 75,03 Eur. Priemerná spotreba osobného motorového vozidla Toyota Prius je 5,3 l na 100 km. Pri najazdení 410 km a cene pohonných hmôt 1,519 Eur / 1 liter, predstavuje náhrada za spotrebované pohonné hmoty 33 Eur. Náhrada za stratu času za čas strávený cestovaním z Bratislavy do Zvolena a späť dňa 19.6.2014 predstavuje za 8 aj začatých pol hodín po 13,40 Eur sumu 107,20 Eur, čo po pripočítaní 20% DPH predstavuje sumu 128,64 Eur.

Súd nepriznal právnenmu zástupcovi žalovaného právo na zaplatenie cestovnej náhrady za cestu uskutočnenú dňa 25.7.2014, kedy mala byť uskutočnená cesta z Bratislavy do Senca a späť.

Priznané trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 404,53 Eur sú trovy právneho zastúpenia vypočítané a priznané v súlade s ustanoveniami § 10 ods.1, § 13a ods.4, druhá veta, § 15, § 16 ods.3 a § 18 ods.3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).